

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei ; 6 luni 15 lei ; 3 luni 8 lei.
In Districte : 1 an 36 lei ; 6 luni 18 lei ; 3 luni 10 lei.
In Străinătate : 1 an 48 lei ; 6 luni 24 lei ; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, Passajul Român, No 3 bis, București ; și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris : La Société Havas, place du Bourse, 8.
In Viena : La Heinrich Schalek, I. Wollzeile, 14, Biroul central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg : La Adolf Steiner, Gänsemarkt, 58, Biroul central de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pagina IV 30 bani.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Scrisorile nerăscise se refuză. — Articollul nepublicat nu se înapoiază.
Pentru împrerții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

ȘTIRI TELEGRAFICE

din ziarele streine

Berlin, 23 August.

Pe toate strădele se împart suplimente de foie aducând știrea despre căderea fără veste a prințului Alexandru al Bulgariei. Pretutindeni se manifestă simpatia cea mai mare de soarta prințului bulgar, răsplătit cu atâta ingrătitudine de poporul bulgar. Se aude și din gura celor mai simpli oameni din popor, de câtă iubire se bucura pretutindeni ténérul Battenberg.

Afară d'asta predomină impresiunea că detronarea prințului este în depliu înțelegere cu Puterile centrale și aseastă impresie se mai întărește prin surprinzătoarea concordanță a oficiosaelor. Aproape cu aceleași fraze ca și *Kölnische Zeitung* salută și *Post* evenimentul ca fiind soluțiunea unei situații periculoase.

Un simptom pacific este înainte de toate activitatea cancelarului german. E probabil că Turcia a fost inițiată în secretul detronării prințului Alexandru.

Belgrad, 23 August.

Știrea despre detronarea și înlăturarea prințului Alexandru a produs aici o impresie profundă. Pregătirile militare, în ceput acum două săptămâni, se continuă acum cu un zel îndoit. Batalioanele de infanterie se întăresc adăogându-li-se două clase de rezervă.

In toată Bulgaria domnește o mare mișcare. S'au chemat sub arme toți rezerviștii și gloatele. Trupele sunt consemnate și gata de plecare. In Sofia au sosit încă 48 tunuri noi Krupp și alte 48 sunt pe drum. Acestea din urmă ne fiind încă plătite, se va amâna poate predarea lor la Sofia. Trupe turcești au ocupat toată granița macedoneană și rumeliotă și nu lasă pe nimeni să treacă.

Berlin, 23 August.

Toate foile și exprimă simpatia lor pentru prinț Alexandru și desgulul contra restatorniciei bulgare. Urmările politice ale catastrofei se speră a fi pacifice, dar mulți se îndoiesc în durata constelațiunei actuale, mai ales că Rusia cu greu se va mulțumi cu un succes pe jumătate, după ce a văzut că Puterile cedează. *Vossische Zeitung* întreabă amar, dacă pacea e asigurată, după ce Rusia a primit o nouă ocaziune de a desfășura cęstiunea Orientului. Numita foaie bănuiește, că prințul Bismarck și comitele Kalnoky au lăsat Rusia mână liberă în Bulgaria. Este de remarcă cum privesc lucrurile cercurile dirigente, ceea-ce se vede din *Nord. Allg. Zeitung*, care zice numai atâtă despre eveniment, că el nu atinge interesele germane.

Madrid, 23 August.

Intr'o convorbire cu regina, generalul Salamanca a exprimat părerea, că situația actuală nu mai poate continua fără serioase pericole.

Constantinopol, 23 August.

Față cu evenimentele din Bulgaria, Poarta a adresat Puterilor o circulară urgentă, cerând reintrunirea Conferinței europene. Se trimet noi trupe la Adrianopol, precum și în Macedonia.

Petersburg, 23 August.

In urma destituției prințului Alexandru al Bulgariei, ofițerii unor regimente ruse din tabăra de la Krasnoe-Selo au aranjat ieri seara o mare serbare militară cu muzică. La serbare au asistat prinții Alexie și Bojidar Karagorgevici.

Constantinopol, 24 August.

Știri din Filipopoli de la 23 August anunță că o contra-revoluțiune sprijinită de armată a proclamat din nou pe prințul Alexandru.

Călași, 24 August.

O proclamațiune afișată ieri la Vidin și semnată de autoritățile militare ale acestui oraș, condamnă faptele guvernului provizoriu și cere reintoarcerea prințului.

Viena, 25 August.

Se telegrafiază din Calafat ziarului *Neue Freie Presse* că guvernul provizoriu a fost răsturnat.

Mitropolitul Clement, maiorul Grueff și d. Zankoff ar fi puși în închisoare.

Fostul ministru Karaweloff ar fi stabilit în postul său.

Armata și poporul se arată indignați contra guvernului provizoriu și resping orice guvern nou.

Mal multe deputațiuni pleacă pentru a întâlni pe Prinț și a l aduce la Sofia.

Galați, 25 August.

Circulă sgomotul că prințul Alexandru al Bulgariei, fiind pornit de la Reni spre Odesa, a fost oprit în drum din ordinul guvernului rus, care a poruncit să fie întors înapoi.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

Viena, 24 August.

Astăzi pleacă la Saraewo ministrul comun de finanțe și șeful suprem al administrațiunei din Bosnia și Hertogovina, d. de Kallay, însoțit de d. consilier de secțiune Jansekovic. Deciziunea pentru această calatorie s'a luat fără veste. D. șef de secție Merey, care se găsește în congediu la Iși, a fost chemat prin telegraf la Viena spre a dirige afacerile ministerului în timpul absenței d-lui Kallay.

E de prisos a mai adauga că aceasiei călătorii se atribuie o deosebită importanță în împrejurările de astăzi.

Viena, 24 August.

In timpul ultimelor zile au stat în Viena doi demnitari bulgari, cari se bucură de o mare influință în armată și sunt amici ai prințului Alexandru, cari se vede că nu erau dispuși să l trădeze: maiorul Panica din Tirnowo și colonelul Nicolaeff din Sofia. Acești doi ofițeri au fost desigur dinadins departați din Bulgaria. Aici i-au surprins evenimentele, ce s'au petrecut în patria lor cu o repezițiune neașteptată.

Londra, 24 August.

Ziarul *Morning Post* zice, că detronarea forțată a prințului Alexandru așa curând după înlăturarea clauzei din tractatul de Berlin, privitoare la Batum merită să atragă cea mai serioasă atențiune a Marii Britannie și a celorlalte Puteri, cari țin la mântuirea păcii europene.

Paris, 24 August.

Aproape de Limoges s'a făcut încercarea de a provoca derailarea trenului. Un individ pusese o bârnă pe șine, dar locomotiva a înlăturat obstacolul și nu s'a întâmplat nici un accident. Făptuitorul s'a arestat. O încercare analoagă s'a făcut la Rivesaltes.

Aici a fost ieri o furtună mare cu grindină, fulgere și trăsnete ; pe bulevarduri curgea apa gârâ. Până acum nu s'a anunțat nici o nenorocire.

A se vedea ultime știri pe pag. III-a

București, 14 August.

Când regimul monarhic constituțional a ajuns într'o țară la deplina sa dezvoltare, este sigur că în acea țară există unele sentimente la un mare grad de putere. Nu este de ajuns ca să se adopteze într'o țară cutare sau cutare instituțiune pentru ca ele să dea aceleași rezultate ca cele date în alte părți unde ele vor fi fost aplicate. Omul de Stat are să se gândească dacă acele instituțiuni sunt potrivite pentru țara lui. Regimul monarhic constituțional are ca resorturi unele sentimente, între cari trebuie să punem în prima linie : respectul către Tron, respectul către legi.

Luptele politice, rezultat natural al regimului constituțional, sunt, prin firea lor, menite să ațite pasiunile. Cea mai mare parte dintre alegători, aceia cari nu se pronunță de cât atunci când își dau voturile, privitorii depărtați ai acestor lupte pasionate, ajung adesea să aibă conștiința turburată. Suveranul constituțional, fiindu-se în pozițiunea superioară ce i este impusă, dă încredere în or-ce timp că pasiunile nu au să împingă țara în afară de calea regulată. Această încredere ce se asigură țerei este una din calitățile esențiale ale monarhiei constituționale.

Trecutul nostru, fiind prea bogat în schimbări, a făcut să se simtă necesitatea unui regim monarhic constituțional ; dar tot-deodată a produs scepticismul față

de conducătorii Statului. Schimbările prea dese de Domnitori nu au putut neapere să aibă de rezultat întemeierea credinței că suveranul țerei este în afară de discuțiunile politice. Ba încă, în circumstanțele critice în cari s'au găsit ultimele domni, Suveranii au fost bănuși că sunt părtași și protejați ai unuia dintre puternicii noștri vecini, nu au fost de multe ori recunoscuți de reprezentanții ai țerei. Scepticismul ce a produs în țara noastră aceste împrejurări precum și dorința de stabilitate sunt foarte bine exprimate în vechia zicătoare : „Schimbarea Domnilor bucuria nebunilor“

Cu un asemenea trecut, nu este de mirare ca discuțiunile noastre politice, pasionate prea afară din cale din cauză că țara noastră e mică și ténéră, să iasă din limitele ce le recomandă rațiunea rece și să nu cruceze nici pe Suveran.

Trebuie însă să recunoaștem că acei cari nu au știut să se ferească de a fi tiriți prea departe de impresiile momentane ca după ce se vor schimba în mod regulat circumstanțele care i necăjesc, să nu aibă să regretre aceasta, aceia sunt foarte puțini. Este și aci un progres de împlinit care cu timpul va fi împlinit. Toți acei cari au credința că monarhia constituțională este pentru țara noastră regimul singur care ne asigură merul înainte nu pot de cât să dozească din fundul inimei lor ca progresul de care vorbim să se împlinescă cât se poate mai curând.

Al doilea sentiment care este unul din resorturile regimului monarhic constituțional este, cum am zis, respectul către legi. Țară ténéră, cu un trecut puțin favorabil, nici acest sentiment nu l avem încă dobândit într'un grad destul de mare.

Nu este prea depărtat timpul când sentințele judecătorești nu erau scutite de bănuială, când hătirul era încă în deplină putere. Incetul cu incetul scandalurile au dispărut, așa că astăzi mită se poate zice că nu se mai dă în țara noastră. Este însă un alt rău care a luat naștere după perioada mitei, este nepriceperea judecătorilor și prin urmare lesnicioasa lor inducere în eroare de către avocați talentați. De și recunoaștem că, din aceste rele, primul a dispărut și al doilea este aproape de a dispărea, nu e mai puțin adevărat că moralul țerei se resimte încă de influența lor.

Mai este o cauză care contribuiește a împedeca întemeierea încrederii în legi ; aceasle este modul în care se alcătuiesc legile la noi. Ele se alcătuiesc cu ușurință, se schimbă cu aceiași ușurință, câte-o dată se propun chiar legi de interes particular.

Cu cât vom căpăta mai multă experiență în practica constituționalismului, cu atât cele două sentimente de cari am vorbit vor deveni mai puternice. Și numai când regimul nostru monarhic constituțional va avea ca resorturi asemenea sentimente, numai atunci ne vom putea bucura de toate foloasele ce el este menit a aduce. Acei cari lucrează cu acest scop, lucrează la educațiunea națională și ei pot fi astăzi amărâți de greutatele ce întâmpină ; viitorul însă le va recunoaște ostenelele ce și dau.

Dintr'o zi într'alta situațiunea de peste Dunăre ia o față cu totul neașteptată ; — după ultimele științe ce avem, guvernul provizoriu al partidei ruso-file a fost răsturnat ca prin farmec de partizanii prințului Alexandru ; un guvern iarăși provizoriu funcționează la Sofia, care însă chiamă înapoi pe prinț, întemeindu-se pe sentimentele poporului și pe declarațiunile solemne ale armatei. De altă parte, prințul, ajuns la Chișineu e lăsat pe neașteptate liber d'a și alege direcțiunea drumului ; — și, lucru ciudat, în loc d'a porni acolo unde o nație întreagă îl chiamă, el reînnoește declarațiunea de abdicare, și apucă spre Berlin. Este în toate aceste schimbări la față o încurcătură de ițe diplomatice care târziu poate se va lămurii deplin.

N'ar fi de mirat ca pe înserate să sosească știri cu totul contrarii. Suntem în Orient !

CRONICA ZILEI

M. S. Regele, însoțit de d. colonel adjutant Candiano, a făcut ieri d. am. o vizită Mitropolitului-primat.

I. P. S. S. e în cea mai grea situație cu sănătatea.

Ieri-dimineața s'a ținut la Cotroceni un consiliu de miniștri sub prezidenția Regelui.

Aseară, Regele trebuia să se întoarcă la Sinaia ; dar a rămas încă pentru cât va timp.

Și Regina Engliterii și tatăl Prințului Bulgariei au întrebat prin telegraf pe Regele nostru unde e Prințul Alexandru. Nu știm încă ce s'a răspuns.

Sgudușiți de cele ce se petrec în Bulgaria, mai mulți deputați și-au părăsit vetrele și au venit la București ca să se liniștească.

Indată ce Prințul Bulgariei a ajuns la Ren', un ordin de la Petersburg l'a pus în cea mai deplină libertate.

Înmormântarea regretatului profesor Ir. Circa s'a făcut ieri într'o liniște rece.

In biserică, d. prof. C. C. Dobrescu a rostit un mic discurs. Cortegiul funebru era în mare parte compus din profesori și elevi. Cordoanele carului au fost purtate de d-nii Theodor Rosetti, avocat Orghidan, Stef. Velescu și C. C. Dobrescu.

Agitatorul Pasici se află în Calafat.

Voința Națională e informată că d. Stanciov, redactorul ziarului *Slavianin* din Ruseciuk, a sosit în București alaltă-ieri cu o misie și că ieri a plecat înapoi.

Mareșalul Prințului de Battenberg, d. baron de Riedezell, e în București de ieri-noapte. Și d-sa a fost scos din Bulgaria îndată după detronarea Prințului.

Secretarul Prințului Alexandru e la Calafat.

Căți-va Bulgari de aci au voit să organizeze un meeting de protestare în favoarea Prințului de Battenberg ; dar au fost sfătuiți să se domolească, și ei s'au supus acestui sfat.

Bétrănul Wiest, cunoscut țerei întregi prin arcușul lui fermecător, și-a sêrbătorit ieri a șapte-zece și cincea onomastică.

Inconjurat de fii, generi și nepoți, duzine întregi de progenitură, Ludovic bétrănu părea un comandant în mijlocul unei armate pe care o întoarce de la o victorie

strălucită. Ii rideau ochii de o bucurie nebună când își privea drăgălașii nepoței, — și a fost un moment de așa transport în ființa lui că ne mai știind ce expresie să dea sentimentelor de părinte a luat vioara și a cântat o horă a lui cu atâta pasiune că șiroae lungi de lacrimi i-au muiat coardele, i-au amortit mâinile, și cântecul a rămas neisprăvit.

Așa petreceri, trebuie să fii artist ca să le simți.

Vocea Botoșanilor aduce vestea că guvernul austriac, informându-se că ovei ce se prefac că emigrează din Moldova se oprese prin orașele, țergurile și țergulețele din Bucovina și întreaga Galitiie, a dat ordin autorităților sale de la Ițcani să oprească trecerea în Austria a oveilor din România.

Deja, mai zilele trecute o sulă de ovrel au fost opriți pe peronul gării Ițcani.

In ziua 11 August n'a fost nici un cas de pestă-bovină în comuna Vetrișoae, din jud. Fălciu.

DECRETE

Se introduce următorul articol adițional în regulamentul facultății de medicină din București :

„Studentul care a avut mai mult de șase absențe într'un trimestru, la cursul sau la lucrările practice, sau fără serviciile din spitale, fără scusă valabilă și judecată de decan, nu va obține inscripția pe trimestru ce vine“.

Se dechide pe seama ministerului cultelor și instrucțiunei publice un credit suplimentar de lei 7,500, pentru facerea mobilierului și a celor alte obiecte necesare pentru instalarea școalei normale de institutori, care se va deschide în București la 1 Septembrie 1886.

Se fac următoarele numiri la corpurile și serviciile flotei :

Maiorul Isvoranu Ioan se numește șeful serviciului tehnic de la comandamentul flotei. — Adjunctul clase I Jordănescu Gheorghe, de la corpul II de armată, se detașază și se numește șeful serviciului intențentel de la comandamentul flotei. — Adjunctul clase II Petrevici Nicolae, de la corpul III de armată, se detașează ca oficer de intențentă la comandamentul flotei. — Funcțiunile de șef de birou se vor îndeplini de ofițeri inferiori detașați. — Căpitanul Mardare Nicolae, actual comandant al canonierei Grivița, se detașează și se numește provizoriu șef al serviciului flotei din ministerul de resbel. — Colonelul Murgescu Ioan, actualul inspector al porturilor, se numește comandant al depositului flotei și al divisiunei echipajelor. — Căpitanul Haece Emanoil, comandantul companiei bastimentelor în rezervă, va îndeplini provizoriu funcțiunea de ajutor. — Administratorii clase I Luchide și Corbuleanu Mihail ca comptabil, și administratorul clase III Simionescu Pavel ca ajutor de comptabil. — Locotenent-colonel Urseanu Vasile, actual ajutor al comandantului corpului flotei, în funcțiunea de inspector al porturilor și al navigațiunei. Funcțiunea de ajutor se va îndeplini de cel mai vechi comandant de companie. — Administratorul clase II Stavrică Teodor se numește comptabil. Maiorul Drăghiescu Mihail se numește director al arsenalului. — Căpitan George Constantin va îndeplini provizoriu funcțiunea de sub-director. — Comptabilul în bani se numește administratorul clase II Marin Ioan, având ca ajutor pe administratorul clase III Archip Vasile.

Vechea organizare a flotei încetează de a funcționa, cu începere de la 1 August.

De la acea dată comandamentul se va exersa în conformitate cu legea promulgată la 9 Iunie prin corpuri și servicii noi.

DIN AFARA

Partida rusofilă din Bulgaria.

Un distins publicist al partidei conservatoare din Bulgaria, Stoian Mihailovschii, scrie următoarele despre partida lui Tancow, numită de obicei partida rusofilă :

„Este de notorietate publică, că Rușii, după ce au lătit liberalismul în întregul Orient, după ce au ajutat eliberarea României, Greciei și Sêrbiei de sub jugul turcesc, în tot locul au întimpinat numai ură

și antipatie. Este știut, că numele de Rus este foarte odios în București, Belgrad și Atena. Lămurirea acestei împrejurări este foarte simplă. Când adică Rusia a eliberat aceste state, îndată a și început a se amesteca în afacerile lor interne. Ea a voit să domnească în Statele eliberate de sub jugul turcesc. Rusia a făcut în tot-d'auna ca individul care ți-a ajutat să stingă focul de pe de-asupra casei tale, și închirându-se acolo a crezut că este stăpânitorul casei tale. Iată, aceasta a fost în tot-d'auna politica orientală a Rusiei. Ast-fel a fost Rusia și în Bulgaria. Pentru impertinența sa, Rusia a pierdut simpatia Românilor, Grecilor și a Sârbilor. Este scris că diplomația rusească nu poate să învețe nimic din pășunile sale din trecut. În Bulgaria începe din nou aceea ce a sfârșit spre detrimentul Rusiei în alte țări.

Să vedem mai de-a-proape ce au făcut agenții diplomației al Rusiei în Bulgaria.

Au strănut în tot-d'auna ca să slăbească puterea principelui; ca să exploateze simpatia poporului față de Țarul mântuitor, au infectat luptele politice, favorizând când partidei liberale când partidei conservatoare. Aceste sunt isprăvile agenților ruși.

Reiese evident, că aceasta este cea mai scârboasă realizare a principiului *Divide et impera*; acesta este Machiavellismul veacului XIX; acesta este despozierea nerușinată a unui popor de către sora sa. Cităm faptele.

În Șiștow poporul bulgar l'a incredințat pe prințul Alexandru, ca să guverneze țara în persoană, și ca să introducă reforme noi în toate ramurile administrației și ale justiției țării. Această plenipotență dată prințului Alexandru din partea marei adunări populare ar fi trebuit să aibă valoare pentru 7 ani. Liberalii au protestat. Rusia în contra liberalilor, a părtinit pe prințul Alexandru. Generalii Sobolew și Kaulbars au fost trimiși spre ajutorul guvernului organizator bulgar. Atunci s'a început această tragi-comediă funestă, cunoscută de Europa întreagă. Generalii veniți pentru organizația Bulgariilor s'au ocupat cu toate, numai cu administrația nu. Au trădat deodată atât pe conservativi, cât și pe liberali, intriga le-a fost pâinea de toate zilele. Când au început să rupă cu prințul, când cu conservativi, când cu liberali, ținându-l însă pe toți de o parte de la putere și ast-fel au început să țese faimosul complot, al cărui scop final a fost schimbarea de dinastie.

Opiniunea publică a început însă a se manifesta, armata bulgară s'a declarat pentru prințul Alexandru și întreprinderea generalilor s'a terminat cu un fiasco mizerabil. Sobolew și Kaulbars au părăsit țara. Rusia părea a îmbrățișa pe Dragan Tancow renumitul patriot bulgar și capul partidului conservator.

Diplomația rusească n'a putut însă să dea iertare bărbatului de stat Tancow, că a declarat de a sa, deviză: *Bulgaria este numai a Bulgarilor*.

De altminterlea Rusia a înțeles că nici liberalii, nici conservatorii nu se vor învoi nici odată ca să folosească puterea pe prețul independenței lor naționale. A știut diplomația rusească ce sunt partidele bul-

gare; amândouă partidele au declarat că este cu neputință a împreuna aceste două noțiuni: Bulgaria liberă, și Bulgaria care 'și are poruncile din Petersburg.

Revoluția bulgară.

Astăzi evenimentul zilei pare a fi destul de luminat. Din cele spuse din toate oficiose din Berlin și Viena se vede lămurit că prințul Alexandru al Bulgariilor a fost resturnat de Rusia și planul ei a fost cunoscut și cel puțin tolerat de Turcia, cât și de Puterile centrale. Prințul Alexandru a fost sacrificat de cancelarul german pentru ca Rusia să mântie pacea și să poată intra din nou în alianța austro-germană. Foile inspirate germane mai dau a se înțelege, că prin această soluție Austro-Ungaria a scăpat de primejdia de a fi împinsă de Anglia într'un răboi cu Rusia.

Se zice că pe tronul Bulgariilor va veni acum Petre Karageorgievici, ginerele prințului Nicolae al Muntenegrului. Dar ori-cum se vor desfășura lucrurile peste Dunăre, atât e sigur astăzi, că Rusia a reușit un mare triumf, pe când Anglia rămâne umilită. Cât despre Bulgari și detronarea prințului Alexandru *Neues Wiener Tagblatt* se exprimă în modul următor: „În lupta pe față neînving, prințul Alexandru a căzut prin trădare. El a fost în stare să se apere contra bandiților, care îl pândeau cu pumnalul și revolverul; a fost biruit însă de conspiratorii, care l'au încercat în mrejele trădării. Această tragedie a prințului ni se înfățișează ca unul din capitolele întinsecoase din istoria Țarilor ruși.

Aceeași pregătire misterioasă, același chip de executare, aceeași perfidie și viclenie și aceeași purtare brutală față cu victima desarmată. Conspiratorii serveau cu zel pe prințul; se întreceau să își câștige favoarea; îi laudau eroismul; îi purtau în palme; îi flatau înclinațiunile; îi adorați înțelepciunea și își esaltau asigurările de devotament și credință către dînsul trădându-l mâna cordial, ca dimineața să se întâlnească iarăși la muncă nouă și cinstită. Primul ministru al prințului a fost cel din urmă care a plecat din palatul prințului și salutul de fidelitate, spre a reveni dimineața, a doua zi, când totul era pregătit pentru îndeplinirea complotului trădător. Șefii guvernului princiari erau și șefii conspirației. În birourile ministerelor se lucra la complot; în casarmă se recrutau pentru conspirație soldații cari au jurat credință prințului Rublele ploaie, vinul curge și prin taverne se împraștia vorba, că puternicul Țar din Petersburg, în dragostea sa către poporul bulgar, a dat ordinul, ca nesusul guvernator german, care a îndrăznit să se opună părintelui tutulor Slavilor, să fie gonit, precum se gonește o slugă rea și hoată. Ziua fatală sosește; regimentul câștigat pentru conspirație se adună în curtea casarmei, merge spre palatul princiari; mulțimea crește; trădarea își ridică vocea: afară cu prințul! afară cu surpatorul! jos cu Alexandru! strigă vulgul pe strade și, după ce palatul fu impresurat de baionete, miniștrii prințului intră, în frunte cu credinciosul bărbat de Stat Karawelow; ei pătrund în camera lui și îl a-

nunță, că i s'a pus capăt domniei; că poporul bulgar nu'l mai poate suferi, de oarece nu s'a supus Țarului și a făcut pe Rusia dușmana Bulgariilor. El este invitat să plece din palat și i se dă o escortă credincioasă, o escortă, spre a l transporta la graniță și în care va fi fost vre unul, care a escortat deja în Siberia pe vre un *criminal politic*, tot omen, cari execută fără codire ordinul, de a împușca pe loc pe cei care s'ar încerca să scape cu fuga. Și acesta e bravul căpitan, care mai deunăzi a aprins o schintee de eroism într'un popor sclav; care devenise al doilea liberator al Bulgariilor...“

ADMITEREA ÎN CLASA I GIMNASIALĂ

Circulara d-lui ministru al cultelor și instrucțiunii publice către directorii și directoratele școlilor secundare.

Doamnele director,
Doamnele directorate,

Potrivit dispozițiilor regulamentului din 19 Septembrie 1885, d-voastră veți supune la concurs de admitere, dupe formele arătate în numitul regulament, pe toți școlarii ce se prezintă la înscriere cu certificat de absolvirea a 9 clase primare, precum ați urmat și în anul trecut.

D-voastră cunoașteți, d-le director, că ministerul a fost nevoit a recurge la această măsură de alegere, de oarece era de notorietate publică împrejurarea că nu toate atestatele școlare noastre primare făceau convingerea împlinirii condițiilor fundamentale, prevăzută și prin articolul 120 al legii, și anume că școlarii purtători de asemenea atestate, posedau în adevăr cunoștințele claselor primare.

Procedându-se la o nouă cercetare, scopul autorității a fost de a constata că din acele atestate prezintă o valoare reală, ca nu cumva, prin înscrierea după ordinea numai a prezintărilor, numărul admisibil în clasă să fie împlinit de școlarii cei mai slabi în cunoștințe, pe când cei merițiți și capabili să fie tocmai aceia lipsiți de beneficiul de a putea să își urmeze învățăturile mai departe.

Aceasta fiind dar spiritul măsurii luate prin regulamentul de admitere în clasa I gimnasială, înțelegând, d-le director, că elevii ce se vor înfățișa d-voastră cu certificate de la comisiunile instituite de minister vor fi scutiți de o noă examinare și se vor înscrie numai în baza actului ce vă vor prezenta, autoritatea având deplina încredințare că examenele acestor comisiuni s'au ținut cu toată rigoroasă și atențiunea doriță.

Comunicând d-voastră aceasta, vă invit, d-le director, să bine-voiți a trimite ministerului, după terminarea examenelor de înscriere în clasa I gimnasială, opiniunea d-voastră asupra nivelului de cunoștințe ce v'au prezentat școlarii aspiranți pentru gimnasiu, comparativ cu rezultatul ce ați constat în anul trecut. Vom fi puși ast-fel în pozițiune de a cunoaște dacă restricțiunea pusă la admitere a început a își da roadele ce așteptăm.

Primiți, d-lor directorii și doamnelor directorate, asigurarea considerațiunii și respectului meu.

Ministru, D. Sturdza.

ECOURI STREINE

O teorie ciudată.

În *Revue scientifique* s'a expus o teorie destul de ciudată de către d. Fournier de Flaix,

care declară, că poșoarele cele mai luminate sunt cele cari beau mai mult alcool. Căutând exemple în sprijinul tezei sale el afirmă că un număr mare din bărbaii iluștri țuicește bucuros. Unii preferă cafeaua, alții rachiu sau alt alcool; toți au trebuință de un stimulant.

Pitt și Fox nu vorbeau nici odată de cât după ce beau un pahar de Porto. D. Thiers bea în fie-ce zi un pahar sau două de Malaga; d. Gladstone bea în toate zilele două pahare de *claret* la dejun, două la prânz cu un pahar de Porto.

Se știe însă, că mulți Engleji sug mai bine de cât d. Gladstone, fără să aibă talentul dumisale.

Incendiu într-o navă.

Din Roma se anunță, că mai deunăzi a izbucnit un foc în nava *Humberto-primo*, ce se construște în arsenalul de la Castellamare lângă Neapole. Admirarul Acton și alți ofițeri superiori al marinei s'au dus imediat la fața locului. Au trebuit cinci ore de lucru spre a se stinge focul. Pagubele se evaluiază la 800,000 franci.

Un testament

Un ziar din Berlin publică următorul testament, scris în franțuzește:

Testament

sau primele și ultimele voințe ale unei persoane tinere, care a fost încredințată că are să moară.

(1) Fiind redusă la extremitate prin prea multă sănătate și simțind că se apropie jumătatea moarte de patul meu, unde dorm liniștită, dictez aci ultimele mele voințe, numind de executor în lumea aceasta pe d. Rossini, iar în cea-laltă pe d. Hendel. 2) Testez spiritul meu celui d'intii persoane tinere care-l va lua. 3) Sullețul meu egoistilor. 4) Inima mea celor bogăți. 5) Amiciția mea sora și copiilor ei. 6) Ochii mei persoanelor tinere la care nu se uită nimeni. 7) Dinții mei femeilor urte de te ia groaza. 8) Pelița mea Albinoșilor. 9) Turnura mea Orfelinelor. 10) Privirea mea murelor nenorocite care solicită grație pentru copii lor. 11) Urciorul, în care luam apă la Carlsbad, primului rege care va veni acolo.

Subscriu pentru ultima oară.

Casimira Wolowska.

PARTEA LITERARA

FATA DE IMPARAT CU STEA ÎN FRUNTE

— POVESTE —

(Urmare).

Baba mai înșiră o dată cărțile, mai aruncă o dată bobii și mai borborosi niște vorbe fără înțeles, apoi își pune crețelile pe frunte și în jurul gurei își ast-fel cuvintă:

— Iacă fată de împărat, îl dau o cutiuță; bagă în ea cele patru haine ce ți-a făcut tată-tău, împăratul, închide-o bine și o ascunde în sin. Îți mai dau o panglică, care de câte ori o vei arunca peste umăr, va veni la tine un om, care ți-a împlini toate poruncile ce-l vei da. Bagă seamă bine de ele, căci acestea te vor scăpa din primejdia în care ești. Iar acum fata mea, te-i duce în ostrovul Zinelor, acolo îți va fi bine și vei fi scăpată de rușinea ce vrea să-ți facă tatăl tău Dumnezeu să te miluiască fata mea și să te ferească de rău.

Fata mulțumi babei pentru sfat și bunătațe, îl sărută mâna și plecă. Eși ea afară, aruncă panglica babei peste umăr și

n'ai fi bătut bine în palme până iacă vine un om. Dumnezeu știe cine și de unde, și întreabă pe fată ce dorește.

— Să mă duci iute în ostrovul Zinelor, zise fata lui Verde-Împărat.

Făcu omul ce făcu și într-o clipă veni o căruță ușoară cu doi armăsari ca doi balauri. Se sui fata în căruță, luă omul frațele în mâini și unde nu s'a aruncat armăsarii mei, de gândeai că nici le ating copitele pământul.

Au mers ei așa cine știe prin câte sate și peste câte țări, când colo în zori de zi au ajuns într'un codru mare și sălbatec. Aici s'au oprit, fata s'a ascuns într-o butoracă lăturășă, iar omul cu căruța a peit ca o nălucă, fiind-că după poveștile babei mergea numai noaptea, ca să nu cunoască cineva.

Îmbracă fata haina cea de pief de puereci și se tupii în butoraca despre care vă spusel. Șezu în cât șezu, când iacă trece pe acolo un căpătî rățâcit mușinând prin desimea codrului și cum simți fata se apropie de dânsa lîngându-i mâinile și clatinându-și coada în semn de supunere, pentru că mă rog d-voastră, bine ai zis bătrânii, că căinele e tovarășul cel mai credincios.

Se mai giugiuli căinele cât se giugiuli și odată o luă pe picior îndărăpt, cine știe unde. Dar nu trecu vreme ca de câte-va clipe și căinele se întoarse c'un bucatol de carne friptă în dinți; lăsă carnea fetei, apoi se mai repezi odată și se întoarse cu un călcăi de piță albă și moale ca pânuca. Se mai duse el de câte-va ori și tot-d'auna se întoarse cu câte o bucată de mâncare în dinți, până adună fetei o merinde bunicică, din care mănca fata de prânz și-i mai rămase și de cină.

Voiți spune, mă rog d-voastră, că în aceea zi eșise la vênetoare împăratul Roșu, un fecior voinic și vesel, și tocmal poposise cu curtenii lui de amiază în apropiere de butoraca în care era ascunsă fata de împărat. Codrul acela era pe pământul stăpânirii sale, iar căpătî despre care vă spusel era al lui.

La început nu băgă nimeni în seamă ce face căinele, dar într-o vreme, nu știu cum, dădu un curtean de veste, că căinele se duce și vine, se duce și vine și vine și tot-d'auna pleacă încercat cu de-ale mănărei. Spuse el celor-lalți și după prânz se luă împăratul cu vre-o doi curteni în urma căinelui până la butoracă, să vadă ce o mai fi și aceasta. Când acolo văd pe fata de împărat ca o mohondeantă cu haina ei de puereci, cu pîrul despletit tras pe frunte, cu fața murdară și cernită ca fundul ceanului. O întrebă împăratul, dar ea se uită sperioasă la dânsi și se face a nu înțelege vorbă omenescă.

Împăratul Roșu nu-și mai perdu vremea cu ea, ci zise curtenilor: — E mare curteia mea împărătească, vor fi și pentru dânsa niște găște de pînză p'acolo

O duseră slugile în curtea împărătească, și dădură niște găște în seamă și se slugătoreau cu dânsa la lucrul mai ușoare, dar mai cu seamă își făceau petrecere cu ea, fiind că după cum vă spusel, se făcea ludă și firetică.

Înălțimel Sale asemenea îi plăcea a-și face haz de ea, și în fie care seară o chema pe dânsa să-i tragă cismele, și tot-d'auna după ce i le trăgea o lovea cu tursacul peste nas.

Chiar așa, boeri d-voastră; până aici ar fi fost cum ar fi fost, mai călare mai pe jos; dar de aici înainte țineți-vă bine, c'om merge mai mult cu minciunile de cât cu căruțele.

Ba nu, adică a fost așa; că a făcut împăratul Roșu o petrecere mare și strălucită, și a pofit pe toți craii și împărații din vecinătate, cu nevestile, cu feciorii și cu fetele lor, și abia sosi ziua aceea, pentru că

FOIȚA ROMÂNIEI LIBERE

— 14 August —

Și când se plecă vizitiul s'o întrebe unde s'o ducă, ea îi răspunse s'o ducă la Morgă.

V.

HENRY CAUVAIN

MÂNĂ SÂNGERATĂ

PARTEA I

(Urmare)

— Bietul George nu știe nimic încă! — Nu, nimic... O ast-fel de știre ar putea să-l omoare! Este așa de slab, așa de delicat!... Ascultă!...

Clopoțelul de la poartă răsuna încă o dată. Și galbenă, bătându-i inima, Jana se repezise încă o dată la fereastră. Însă venise unul dintre turnisorii casei, și, deodată de ori pe rind ea simți același jungher în inimă.

D-nu Mrentier o părăsise și Jana rămăsese iar singură cu slugile pe care pe tot minutul le trimetea într-o direcție nouă.

George se sculase. Venise la ea cu pasul lui slab, abia putându-l ține, și o sărutase zimbînd. Ea întorsese capul ca să-și ascundă lacrimile care-i frigeau ochii.

În sfîrșit, la amiază eși repede și se sui într-o birje.

Pentru ce nu venise el cu ea în momentul acesta crud? Dînsul venise în ajun și plânsese împreună cu ea.

Il cunoștea de doi ani. Raul de Vive-rols se trăgea dintr'o familie veche din Mizazi a Franței. Se purtase bine în răboi, și, într-o seară, pe când el povestea el cu un accent foarte simplu și foarte sincer o expediție d'o îndrăzneală nebună încercată numai cu trei oameni, împotriva unui post prusian pe care-l făcuse prizonier, ea se simți d'o dată coprină de admirație pentru eroismul acesta. Pe urmă admirația asta se prefăcuse în iubire. Era sărac! Dar ce face cu asta? n'avea ea destulă avere și pentru el? Și-și pusese mâna în mâna lui cu tot avântul naturii el entuziast.

Tată s'eu, căruia ea i spusese că iubește pe Raul, o aprobă și cununia trebuia să se facă peste câte-va săptămâni.

Trăsura cotise colțul podului Arhiepiscopii. Ioana tresări de o dată și scoase capul pe geamul trăsorii. Dar căzu îndată iar în fundul trăsorii, galbenă, și neputînd să sufle.

Prea multa mahnire și neliniștea o făcuse să ia hotărârea aceasta prea iute. Câtă vreme fusese departe mai că nici nu se gândise la grozavul pas ce vrea să facă. Acum, când era la căi-va pași de frumoasă clădire, simți o frică grozavă, și se infundă în trăsura ca și cum ar fi vrut să întăreze mersul prea repede.

Însă firea ei energică birui iute slăbiciunea asta.

O curiositate nespă o domina. Afla-va însfîrșit grozavul mister al acestei dispa-

rițiunii neașteptate?

Trăsura se opri și ea se dete jos cât putu mai încet. Curioșii care staționau în fața porții monumentului, contemplând fotografiile expuse, se uitară cu mirare la fata asta frumoasă și elegantă care venea singură într'asemenea loc.

Ea lăsă capul în jos, fiindu-i teamă să zărească acele fotografii grozave și hainele și mai grozave care atârnau în fundul săleii.

Un gard municipal îi arătă unde se afla birourile: ea împinse o ușă mică în stînga și intră în greță.

Un ampoioteat bătrîn, care ședea după o grămadă de cartoane verzi, scria cu cele mai frumoase ronde vre-un raport funebru. Un miros de acid fenic venind din sălile vecine se amesteca cu acrele miroșuri ale unei mîncări care fierbea încet pe mașina plină cu cărbuni.

Jana se puse p'un scaun, căci nu se putea ține pe picioare. Bătrînul ampoioteat fără să se tulbure, ridică alba-i figură și o întrebă cu politețe ce dorea?

Ea i spuse în câte-va cuvinte pentru ce venise.

— Zici că persoana se numește?

— Domnul Désiré Lacédât, bancher în Paris.

— Virsta?

— Vre-o șaizeci de ani. Păr lung alb, talie naltă.

— Semne particulare?

— Nici unul... Ah! da! bietul tata avea pe frunte o cicatrice d'asupra ochiului stîng.

— Și a dispărut?

— A ieșit Duminică 23 Noombre la trei-

ceasuri după amiază. D'atunci nu l'am mai văzut.

Ampoioteatul își consultă notele.

— N'aveam nimic... absolut nimic care să se potrivească cu semnalmentul acesta! — zise el însfîrșit după câte-va minute care se părăur un secol nenorocit fete. — Afară numai dacă n'o fi printre corpurile aduse azi și care nu sunt încă expuse.

Luă o altă notă, o citi, și, fără voia lui îl scăpă o mișcare ușoară.

— A! domnule, fie-ți milă, vorbește! Vei că nu mai trăesc! zise Jana.

— Liniștește-te, te rog, domnișoară: poate că nu se potrivește tocmai cu semnalmentul ce mi-ai dat. S'a adus aci adineori corpul unui bărbat ca de șase-zece ani, găsit mort într-o casă izolată din Clamart și răspunzînd la numele Rodrigues. Vei bine că nu este nici un raport; și cu toate acestea iacă ce mi-a atras atenția. Necunoscutu acesta este notat ca avînd șaizeci de ani; poartă pîru lung și are o cicatrice la frunte.

— El este!... nu mai e îndoială... e este!-bietu tata! Unde este? Arată-mi-l, vreau să-l văz!

Disperarea acestei copile nenorocite îl înduioșă pe ampoioteat acesta care de 30 de ani era obișnuit cu ast-fel de scene.

— Dă-mi voie, domnișoară, o ast-fel de privilegiu... Mai bine trimite aci o rudă, un prieten...

— Îți spun că vreau să-l văz... Nu înțeleg că nesiguranta asta mă omoară?...

Și mi'mal spu că să aștept?

Bătrînul se mai sili să facă pe Jana să și schimbe hotărârea. Însă în cele din urmă

mă rog, împăratul era june și dorea și el să-și aleagă o soată de trai în această lume trecătoare.

Fata lui Verde-Împărat auzi și ea, că curtea se gătește de petrecere și în ziua hotărâtă rugă pe mai marele curții să o lase și pe ea la petrecere.

— Te-i lăsa și tu dracului și nu-i mai merge la petrecere, zise mai marele acela; iaca șura și cotețul și iacă găștele și purceii, petrece-ți dacă 'ți vine. Auzi tu; s'ar băga și ia între împărați și între boeri!

Fata îl mai rugă o dată zicând, că nu s'o apropia ea de petrecere, ci s'a învârti pe la uliță, să vadă căruțele cele scumpe și vizitii cei frumoși îmbrăcați.

N'au omul încotro, o lăsa să se ducă, dar îi pretinse să fie până în ziua la lucrurile ei, că de nu, n'are să-i fie moale.

Colo despre seară, când era să înceapă petrecerea, ese fata de împărat din curte, se trage ea la un loc ascuns, scoate din cutiuță haina cea de argint și se îmbracă cu ea; își pieptăna părul frumusețea cu cărare pe mijloc și când fu gata, aruncă panglica pe umăr și omul cel de odinioară fu pe loc acolo.

— Să-mi aduci o căruță de argint și să mă duci la petrecere.

Și nu trecu o clipă până veni, nenșorul meu, o căruță întreagă întreagă de argint, cu două făclii aprinse de amândouă laturile și cu patru arnăsari trușei și semei, cu coame clipicioase de argint curat și cu niște hamuri iarăși de argint pe ei.

Se sui fata de împărat în căruță, pocni coșul odată din biciu și brurr căruța ca o săgeată ușoară și luminoasă printre lumea multă, ce se înghesuia pe uliță. Când ajunse la palatul împărațesc se făcu șgomot mare toți se uită uimiți la această înfățișare din vis, împăratul cu oaspeții au eșit în calea ei până la trepte și când a văzut-o înălțimea sa cu talia înaltă și subțirică ca un crin, cu obrăzorii ei rumeni și tragezi, cu steaua blândă în fruntea ei deschisă, cu cel doi ochi negri și tainici, și când i-a grăit în glasul ei dulce, i s'a pus o greutate pe inimă și simțea că a găsit ceea ce a căutat.

Cât a fost noaptea de lungă împăratul nu s'a deslipit de ea și își uitase de cel l'alți oaspeți ce erau în jurul său. O întrebă de nume și ea i spuse că e fata de împărat din țara, unde se dă cu cisma peste nas.

Abia trecuse miezul nopții și fata se și gătea de plecare, fiind-că știți d-voastră ce poruncă aspră avea ea s'ermana.

Împăratul i-a pregătit de cale pocărași și plăcinte scumpe ce vor fi pe acolo și-a rugat-o să măi vie, fiind-că va face o doa petrecere. Ea s'a fâgăduit că va veni și a eșit, iar împăratul cu toată curtea a petrecut-o până la căruță; coșul a pornit ca și odorul tinerului împărat a perit ca o nălucă. A tras ea iarăși la locul ascuns de mai înainte, și a dat drumul căruței, a îmbrăcat iarăși haina cea de pel de purcei, s'a mănjit pe față și s'a întors la lucrul ei. Slujitorii împărațesți le-a spus că a fost la petrecere o crăiasă tână și frumoasă, îmbrăcată așa de măndru ca o zină, că înălțimea sa s'a îndrăgit de ea și că atât a fost de bună, de i-a dat și ei niște pocări din cele ce i le-a pus împăratul merinde. Slujile se minună și ele și mâncau din prăjiturile fetel.

Despre această parte nu era nici o greutate, iar împăratul s'ermanul își bătea firea să aile unde e țara, în care se dă cu cisma peste nas; a întrebă pe toți vrăcii, filosofi și învâțați, dar nici unul nu se putea lumina și nici el nu-și putea aduce aminte, că în fie-care seară lovește slujnica cu tursacul peste vîrfurile nasului.

O singură mângâiere mai avea în durerea inimii sale, fâgăduința ei de a veni și la a doua petrecere. Și ca să arate și el ce poate, începe din vreme pregătirile cele mai strălucite, chiamă pe cei mai fruntași

ai împărației lui, pe craii și pe împărații din vecinătate și se face o petrecere ca și aceea care numai zinele și feții frumoși pot să facă în palatele lor de mărgăritari. Oaspeții își petreceau în dragul inimii, dar împăratul era neastâmpărat și pândea mereu clipea când ea are să se arate.

Slujnica împăratului Roșu roagă iarăși pe mai marele curței s'o lase și la această petrecere, că precum întâia dată așa și acum va fi până în ziua la lucrurile ei. Mai marele îi dădu și de asta-dată voie, fiind-că până atunci nu auzise nimic rău de dânsa.

Colo când se inserase, este fata de împărat din curte, se duce la locul ei cel ascuns, se spală pe obrăzi și ridică părul de pe frunte și scoate din cutiuță haina cea de aur ce o avea de la babă și se îmbracă cu ea. Când fu gata, aruncă panglica cea tainică peste umăr și omul necunoscut se ivi ca din senin înaintea ei, așteptându-i poruncile.

— Să-mi aduci o căruță de aur, zise ea, și să mă duci la petrecere.

Nu trecu o singură clipă și ca din pământ răsări o căruță strălucitoare de aur, cu perini moi de mătase și cu patru armăsari atât de sbrudalnici, de abia putea să i țină coșul locului. Frânele erau cusute în fir cu pietre scumpe, iar de amândouă părțile căruței era câte o făclie aprinsă, care lumina drumul în întunericul serei.

[Va urma]

VARIETATI

Patronul a vocaților. — O legendă englezească povestește următoarele în privința patronului brasilei avocaților:

Un avocat englez, anume Evon, voinde să dea un patron și brasilei sale, se duce la Papa și i rugă să aleagă un sfânt, care să fie protectorul avocaților.

Papa îi răspunde că lucrul nu este cu puțință, de oare ce toți sfinții și sfințele au brasla lor de oerouit și, nefiind între sfinți nici un avocat, brasla lor rămâne fără patron.

Dar avocatul se rugă atât de dânsul, în cât Papa îi dădu voce să intre în biserică cu ochii legați și, închinându-se să puie mâna pe vr'un sfânt și a cel pe care va pune mâna mai întâi, să fie patronul avocaților.

Englezul intră în biserică și pe dibuite se apropie de altarul Sfântului Mihail, și puind mâna pe iconă, strigă: L'am găsit! Papa aleargă la dansul, și desleagă ochii și când colo, pe ce sfânt pusese mâna bietul avocat? pe dracul, care era călcat în picioare de arhanghel!!!

Pintenul secarei. — Când ploile sunt prea abundente, în momentul când înfloresc secara, pe ovar apare o substanță ca mierea care împiedică fecundațiunea. Această substanță ia aspectul unui corp moale, viscos, iregular și de o culoare albă galbă; acest corp dă naștere pintenului.

Pintenele la început se prezintă sub o formă de mugure, iar prin creștere ia forma pintenului de la cocos, de unde i s'a dat și numele.

Pintenele de la secară se prezintă sub forma unui corp brun și alungit, de ordin arcaut, cam ascuțit la extremități și de o tărime oare-care.

Culoarea este brună sau neagră violacee la suprafață și acoperită printr'un strat

subțire alb, care se șterge de grabă când pintenul se atinge cu mâna. În interior este alb sau cenușiu. Are mirosul unei ciuperci uscate sau a unei otrăvi, când pintenul este expus la aer umed gustul este astringent, neplăcut și persistent. El poate să altereze 20 de boabe pe același individ.

Analizele pintenului, ca ciupercă veninoasă sunt contradictorii. Usarea în alimentare a pintenului de secară, și mai cu seamă pâinea preparată din boabe bolnave, dă naștere la o boală numită *ergotism*, fiind-că provine din pintenul secarei și a altor cereale.

Pintenul se dezvoltă pretutindenea în pământurile mocirloase, de acea nu trebuie să se semene cereale în aceste pământuri, până ce nu se vor svânta. De altă parte trebuie a arăta populației rurale pericolele ce pot să aducă întrebunțarea făinii de secară amestecată cu tăciune. De aceea mai înainte de a întrebunța grâu și secară cu tăciune trebuie cernut bine, ca să se separe boabele bolnave de cele sănătoase.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

Craiovia, 24 August.

Din Petersburg se anunță, că un membru al casei Karageorgovici este presumtivul succesor al prințului Alexandru. Rusia pare a favoriza pe ginerile prințului muntene-grean, pe Petre Karageorgovici.

Craiovia, 24 August.

O deputațiune de Irlandezi din America de Nord a sosit la Petersburg și conferază cu societatea de bine-facere pentru a da ajutor în casu unul războiului a Rusiei cu Anglia. Cercurile guvernamentale ruse observă cea mai mare rezervă. Insa poliția a primit ordin secret să dea mână de ajutor deputațiunii feniane.

Vienna, 25 August.

În cercurile politice de aici se asigură, că deja de cât-va timp sferile dirigente vieneze s'au familiarizat cu părerea, că nu trebuie să sacrifice nici pe un singur soldat austriac pentru mântuirea pe tron a prințului Alexandru al Bulgariei. La Kissingen și la Gastein cabinetul vienez a sprijinit bucuros silințele prințului Bismark, care erau concentrate de a face posibilă Rusiei intrarea din nou în alianța austro-germană, ce s'ar fi renouit pe șapte ani la întrevederile din urmă. Obstacolul principal pentru reînnoirea alianței celor trei împărați a fost prințul Alexandru; acum el e înlăturat.

Journal de St. Petersburg a dat deja să se înțeleagă, că d. de Giers va vizita în curând pe prințul Bismark și că se va restabili o deplină înțelegere între cele trei împărați.

MAINOU

D. Laurian se i flă de câte-va zile în Paris, unde studiază secțiunile de învătământ al Exponțiunii de pe Câmpile Elisee.

D. Titu Maiorescu se află în Elveția pe care o vizitează ca excursionist. La sfârșitul lunii d-sa va fi în Capitală.

Ieri după amiază a sosit la Galați yachtul care a dus la Reni pe prințul Bulgariei.

Soldăților și mateloților din yacht nu le e permis să comunice cu publicul,

și pe figurile întregului personal se vede o consternare foarte manifestă. — Sunt pe acest vas și vr'o șaisprezece ofițeri ruși, printre cari un colonel.

In câte-va orașe ale Bulgariei soldații credincioși Prințului s'au luat la încercări cu soldații guvernului provisoriu.

Populația e tare speriată.

Împăratul Wilhelm al Germaniei a comunicat însuși evenimentele bulgare oficerilor din Gardă în Potsdam, după ce primise primele știri prin generalul Werder.

Pe lângă prințul Alexandru de Oldenburg și Petre Karageorgovici mai sunt candidați la Tronul bulgar și ducele Nicolae de Leuchtenberg și prințul Waldemar de Danemarca.

Tageblatt spune, că prințul Alexandru, într'o scrisoare cu data 16 curent către un amic din Berlin, descrie foarte mișcător grijile sale. Spre a liniști poporul bulgar, întărit de opoziția rusească, a rugat pe comitele Kalnoky să facă pe Serbia a reîncepte raporturile diplomatice; comitele Kalnoky a acceptat, dar Serbia n'a răspuns. Față cu inarmările sërbe de la Pirov se crede că se va reîncepte războiul. Prințul ar fi de dorit bucurios să fie liber din partea Sèrbiei, spre a se putea ocupa numai de destiunea turcă. În Bulgaria nimeni nu dorește războiul.

Revoluția bulgară a produs în Atena mirare, dar nu emoțiune.

Presa observă cea mai mare rezervă față cu evenimentele bulgare.

Subsecretarul de stat Ferzussow a declarat în camera comunelor, că știrile, primite de guvernul englez din Bulgaria nu conțin nimic de cât ceea ce se cunoaște din ziare.

Guvernul urmărește cu foarte mare fugrijire evenimentele din Bulgaria.

SPECTACOLE

SALONUL HOTELULUI SINAIA. — Măine, Vineri, 15 August **CONCERT** dat de d-nul profesor Anton Kneisel, cu concursul d-nel E. Odesianu, d-lui Theodorescu, Băjenaru și Carlo Bianchi.

Prețul Intrării: Locuri rezervate 5 lei. — Locul 1: 3 Lei.

Inceputul la 8^{1/2} seara.

GRADINA RAȘCA. — Astăzi Joi, 14 August.

Se va reprezenta piesa: **ARTICOLUL 7.**

Sâmbătă, 16 în beneficiul d-lui N. Hagiesen se va juca piesa **HAGI-BINA.**

TEATRU DACIA. — Vineri 15 reprezentație variată în beneficiul d-rei Julieta Sarovici. Cu concursul d-lui și d-nei MORU și al Clubului gimnastic se va juca următoarele piese:

Partea I. Gimnastica. — II. Pelticul amoretat.

III. Dans național Bătuta și Brêul. — IV. A Doi procopși neprocopiți. — V. A Danțul Mateloților Români.

Duminică, 17 August reprezentație dată de d. I. ANESTIN, cu concursul d-lor M Mateescu, V. Hasnaș și d-șoara Almăgeanu, se va

reprezenta piesele: „Cimpoiul Fermecat“ Spectacolul se va începe cu piesa „Ulița Lunii“.

În seara de 15 August simpaticul nostru artist I. D. IONESCU va da în Sinaia o reprezentație teatrală cu spectacol variat, care se va sfârși cu un bal.

„Institutul Profesorilor Asociați“

Se aduce la cunoștința părinților de familie că din opt-zeci elevi ai Institutului numai trei au rămas repetenți și șapte corigenți, iar toți cei-lalți șapte-zeci au fost promovați, dintre cari zece premiați la gimnaziile și liceele Statului; de asemenea toți cei din clasele primare au fost promovați fără să rămână vre-unul repetent ori corigent.

Inscrierile se fac pînă la 1 Septembrie la Institut, care se află instalat în cele mai bune condițiuni pe calea Victoriei, 162—București.

Diracțiunea.

Doctorul G. D. Ciugolea

(MAMOS)

Intorcându-se din străinătate, și-a stabilit domiciliul în strada Luterană, Nr. 19. — Consultațiunile de la 2—6 p. m.

SCHIMBAREA DOMICILIULUI
Dr SALTER
Special. Boale de femei și Syphilis
S'A MUTAT
vis-à-vis de grădina Sf. George, lângă Banca României.
Strada Lipscani Nr. 96, etajul I
Consultațiunile în toate zilele de la 2—5.

VIN NEGRU

de Oravița și Golu-Drancea

Vechi de 4 ani, calitate superioară tutulor altor vinuri.—15 fr. vadră și

ALB DE DRAGAȘANI

din recolta anului 1881. — 15 fr. vadră la

PAUN POPESCU & C^{omp.}
18, STRADA LIPSCANI, 18

CASA DE SCHIMB

C. STERIU & C^{omp.}
No. 19, STRADA LIPSCANI, No. 19.

CURSUL BUCURESCI

Pe ziua de 19/20 August ora 10, 1886.

	Cump.	Vend.
5% Imprumutul Comunal	74 ^{1/2}	73 ^{1/2}
5% Scrisuri Funciare urbane.	82 ^{1/2}	82 ^{1/2}
5% Rurale.	87 ^{1/2}	87 ^{1/2}
5% Rentă Română perpetuă.	94 ^{1/2}	95
5% amortisabilă.	98	98 ^{1/2}
6% Scrisuri Funciare Urbane.	91 ^{1/2}	92
6% Oblig. de Stat (conv. Rurale).	88 ^{1/2}	88 ^{1/2}
6% Căile ferate Rom.	106	107
7% Scrisuri Funciare Urbane.	100 ^{1/2}	100 ^{1/2}
7% Rurale.	103 ^{1/2}	104
8% Imprum. Comunal 1884 noi.	—	—
8% Imprumutul Oppenheim	—	—
Oblig. Case. Pensiu. (Nom. 300)	212	215
Impr. cu prime orășul Bucurest.	31	32
Acțiuni Credit Mobilier	—	—
» Construcțiuni.	—	—
» Naționale.	—	—
» Dacia-România	—	—
» Banca Națională	—	—
Fiorini Valuta Austriacă.	201	201
Mărci Germane.	124	125
Bilete Franceze.	99 ^{1/2}	100 ^{1/2}
» Engleze.	24 ^{1/2}	25 ^{1/2}
Ruble Rușești	249	25C
Aur contra Argint și Bilete	14	14 ^{1/2}

NB. Cursul de mai sus este în monedă de aur scotit după cursul fiscalul.

Adresa pentru telegrame: STERIU.

lu silit să i împlinescă voia.

— Bine dar! vino după mine! zise el dând din cap cu milă.

VI

Amploiatu împinse o ușă mică, și, după ce trecu printr'un coridor îngust, intrară într'o sală destul de mare, pardosită cu piatră, cu zidurile reci și strălucitoare.

Trei ori patru slugi, cu mâncile sumese, cu șorți lung de cauciuc, spălau în vase de piatră haine pline de noroi și de singe.

Unele haine erau agățate în niște cue de fier, pe zid.

— Mai întâi, domnișoară, să vezi dacă cunoști hainele... Pe urmă o să fie de prisos...

Jana dete un tipet sfîșitor, și, dacă un băiat cu fruntea pleșuvă și cu ochelari, care se găsea tocmal lângă dânsa, n'ar fi ținut-o, negreșit e'ar fi căzut pe lespezile umede.

Cunoscuse redingota neagră și pantalonu vârgat al tatălui ei, cum și bastonu cu mâciulia de aur pe care i l-dedese chiar ea cu câte-va săptămâni mai înainte.

— Să ne întorcem, dacă voadți și 'mi veți da detalii, zise amploiatu arătând ușa biroului.

Însă Jana păru că nu l-aude. Făcu doi pași înainte, dete la o parte pe omu care o ținea, și, cu ochii pironiți, cu buzele uscate:

— Vreați să l'vizi! vreați să l'vizi! zise cu o voce surdă.

În zadar fu oprită. La ea era o idee ho-

tărâtă. Voia să vadă pe nenorocitu său părinte.

Amploiatu deschise o altă ușă și o duse într'o sală mai strălucită și luminată din tavan, unde s'aduce corpurile pentru a le desbrăca înainte de a le expune. În mijlocu acestel săli, pe lespezi, era un fel de cutie lungă, cu capacu rotund.

Amploiatu ridică încet capacu. Jana s'apropie și întinse obrazu l' grozav de galben. Băiatu pleșuv venise în urma ei și se uită la ea cu băgare de seamă prin ochelari.

Zărind corpu tatălui său, înfășurat într'un cearceaf alb, Jana dete un tipet grozav și căzu jos, în prada unui atac nervos spălmântător. Își frângea mâinile, plângea chemând cu o voce sfîșietoare: „Tată! Tată!“

Trebuia s'o smulgă de la priveștiștea asta grozavă; însă se bătea și să tot uita la cutia sinistră în care era ce avea ea mai scump în lume.

O duseră înapoi în grefă. După ce se mai liniști puțin, amploiatu se puse la birou și cu seninătate liniștită de burocrat vechi, îi ceru adresa și o întrebă la ce ceas dorea ca să l'fie adus acasă corpu, după terminarea expertizei legale.

Pe urmă o salută ceremonios, o conduse până la poartă și apoi se puse să l'isprăvească raportu.

La întorcere Jana se simți par-că zdrobită. Nu simțea nimic alt de cât oboseală mare, o prostrație completă. Ei era cu neputință să lege două idei.

Când se dete jos din trăsura spuse slugilor că stăpănu lor a fost găsit. Pe de altă parte camerista l' spuse că doamna de Viverols și cu fiul său o așteptau în salon.

VII.

Doamna de Viverols, născută de Latour-Lauzun era foarte fainică cu talia sa naltă, cu figura prelungă încadrată în bucle bălane, și cu miopia care l' da o expresiune rece și trufașe. Țiind tot-d'auna lornionul la ochi cu virful degetelor ei subțiri, părea că hotărăște distanța care o despărțea de lumea cea-altă. Ea adora pe Paul care era singuru l' copil, cel din urmă reprezentant al nobilei familii Viverols. Mai avusese ea și un alt fiu; însă nu vorbea nici odată de el și lumea îl credea mort. Pierise de odată, din prea mare norocire, de vr'o 5—6 ani, după ce ruinase oare-cum pe părinții lui cari trebuiseră să facă sacrificii nespuse pentru-ca să l'scape numele de necinște.

— El bine! s'ermana mea copilă? zise doamna de Viverols sculându-se încet cu un aer de regină.

— Jano! Jano! știi ceva? zise Paul ducându-se iute înaintea feti.

— Tata este mort... l'am văzut acum chiar... a fost asasinat.

— Asasinat! ce fel! l'ai văzut! ai avut curajul! Pentru-ce n'ai cerut tati să te însoțească?

— Nu mai știam ce fac... Eram ca o nebulă...

— Și eu mă gândeam că domnul Lacedat negreșit nu pierise din pricina disperării,—zise doamna de Viverols. Era foarte ferocit, copia mea, și sta foarte bine în afacerile sale?

Jana nu mai auzea, nu mai vedea, își uitase mâna în mâna logodnicului care i-o

strângea cu drag și i-o săruta din când în când.

Se deschise ușa și servitorul intră: — Domnul Raveneau cere să vorbească domnișoarei—zise el.

— Nu primim pe nimeni. Să nu intre, zise doamna de Viverols care porunceca ca în casa ei.

— Domnul Raveneau este casierul tati, doamnă; ba ceva mai mult, este și un prieten vechi. Vrea să l'primesc, zise Jana.

Făcu un semn feciorului, și, peste câteva minute domnul Raveneau intră.

— Iartă-mă că te supăr, buna mea domnișoară! zise el luând mâinile Janei.

Pe urmă, ne mai putându-se ține, începu să plângă cu suspine, murmurând: — Ah! este grozav!

După ce se potoli această primă explozie de durere, bătrănu casier își șterse ochi și silindu-se să nu tremure vocea:

— Veneam... zise el, iacă pentru ce... Măine avem o scadență destul de grea și tata d-tale trebuia să m'aducă azi chiar o sumă importantă, trebuie să fie în casa de bani.

— Dumneata cunoști drumu, domnule Raveneau. Dute în cabinetu tati. Mi se pare că al o cheie de la casa și știi combinația?

— Cum să nu, am cheia, domnișoară. Domnu tata d-tale avea încrederea aceasta în mine.

Și salutând până jos pe doamna de Viverols și pe Raul, deschise ușa care da în cabinetul d-lui Lacedat și dispăru în dosu perdeli.

În salon se făcu tăcere. Doamna de Viverols spusese, câte-va sentințe și câte-va frase

